

ÓHEGY-HÍREK

ÓBUDA HEGYVIDÉKIEK EGYESÜLETÉNEK LAPJA • XX. ÉVFOLYAM 1. SZÁM • 2015. FEBRUÁR

**Az Egyesület
új telefonszáma:
404-5380**

Bortúra

Agárdra Csóbor Pincészethez

Indulás kisbusszal

február 20-án, 16.00-kor

a Táborhegyi Népház előtt.

A pincészet borai, korcsolyával
4500 Ft/kóstoló

Jelentkezés Varga Bélánál, 250 2644

Autóbusszal Szlovéniába

I. világháborús emlékhelyekhez

(Részletek a 9. oldalon.)

Vasárnapi mozi

Martin Scorsese – Lidérces órák
/1985/

február 8-án, 17.00 órákor

Martin Scorsese – A Wall Street farkasa
/2013/

február 22-én, 17.00 órákor

Lelki Egészség- őrző Klub

Minden páros hét keddjén, 19.00 órákor

(Részletek a 4. oldalon)

Programok

Vasárnapi mozi	febr. 8. vas.	17.00
Bálint napi Farsang	febr. 14. szo.	19.00
Lelki Egészség-őrző klub	febr. 17. k.	19.00
Vasárnapi mozi	febr. 22. vas.	17.00
Bortúra	febr. 27. p.	16.00
Lelki Egészség-őrző klub	márc. 3. k.	19.00
Állandó programok	9. oldalon	

**A következő lap megjelenésének időpontja:
2015. március 5.**

Bálint napi farsang *a szív jegyében*

február 14-én szombaton 19 órától

a Táborhegyi Népházban

(1037 Óbuda, Toronya utca 33.)

A bál háziasszonya: **Raffinger Éva.**

Műsor:

Körbe-szintiszta-tánc

Szolga Beáta tanítványainak bemutatója

Hastánc bemutató

előadják a Menta Tánciskola tagjai (tanár: Holup Orsolya)

Flamenco

az Alerton Klub táncoslábú asszonyainak előadásában

(tanár: Holup Orsolya)

Gyermek és felnőtt jelmezz verseny

Szívkirály és szívkirálynő választás

A műsor után zene, tánc, büfé.

A zenét **d.j. Sugár Gyuri** szolgáltatja

Kérjük kedves vendégeinket, hogy lehetőleg jelmezből
szíveskedjenek megjelenni!

Belépő: felnőtteknek: 1.200.-Ft, tagkártyával 1000.- Ft,

gyerekeknek (12 éves korig): 500.- Ft.

Bálint nevű vendégeinknek a belépő ingyenes.

Mindenkit sok szeretettel vár az Egyesület Vezetősége!

(Részletek a 9. oldalon)

Amikor befizetett adójának 1%-a fölött rendelkezik, kérjük, jelölje meg:

Kedvezményezett neve:

Óbuda-Hegyvidékiek Egyesülete

Adószáma:

18088476-1-41

A kapott összeg a közérdekű céljaink megvalósítására, és
kedvezőbb működési feltételeink megteremtésére használjuk fel.

Jó dolog alkotni - jó dolog rajzolni

(Balikó András szobrászművésszel Babiczky László beszélgetett)

A rajzsakkör befejezése után pár perccel érkeztem. A levegőben érződött a szakkör hangulata. András a számítógép előtt ült, már várt. Megelőzve minden kérdést, megtisztelt azzal, hogy megmutatott néhányat szobrai közül. Kicsit bevezetett alkotói világába. Szerényen, szinte mellékesen. Ebben a hangulatban kezdtünk beszélgetni.

Jelent a gyerekek számára valami pluszt, hogy művésztanár tanítja őket?

Remélem, azt jelenti, hogy azt az örömet adja minden foglalkozás, amit az óvodában megtapasztaltak, amikor rajzolgattak. Ez az öröm az iskolában gyakran megszűnik, ezt az élményt szeretném nekik visszaadni. Jó dolog alkotni, jó dolog rajzolni. Jó dolog egy kicsit kikapcsolódni, egy kicsit kizökkenni az iskolai hajtasból.

Fontos, hogy a gyerekek rajzot tanuljanak? Hiszen lassan kézzel írni is elfelejtünk, csak nyomkodjuk a számítógép billentyűit.

A vizuális kultúra oktatása kerekében a fiatalok látni tanulnak. Sokszor azzal a problémával kell

megküzdeni, hogy a gyerekek nem látják a saját környezetüket. Ahhoz, hogy ezt megtanulják, a rajz egy nagyon fontos segédeszköz, nagyon fontos segítség. Az a heti egy óra, ami a felső tagozatban rendelkezésünkre áll, igen-igen kevés. Szinte az előkészület után már lehet is elpakolni, ezért komolyabb technikával nem tudunk dolgozni. Festésre nincs igazán lehetőség. Néha sikerül dupla órát összehozni, hogy igazán lehessen alkotni. Ilyenkor van mód festeni, hogy ne mindig csak ceruzával dolgozzanak, bár ekkor is inkább csak az anyaggal - a vízfestékkel, vagy a temperával való ismerkedés lehet a cél.

Az egyik nagyapám szép képeket készített zsírkrétával...

A gyerekeknek nagyon különböző eszközök állnak rendelkezésükre. Én a minimumot követtem meg, de arra vigyázok, hogy ezeknek a minősége ne gátolja meg a jó eredmény megszületését, ne legyen kudarcélmény. Vannak olyanok is, akik igen jó minőségű eszközökkel jönnek. Segítek megismerkedni ezekkel az anyagokkal, technikákkal. Amennyiben ez

örömet okoz, akkor már megérte.

Arról beszélt, hogy siker, öröm, kikapcsolódás... Ez a legfontosabb?

Igen, „kockológiát” csak annak tanítok, akinek kell a felvételihez, hogy a perspektíva törvényeivel tisztában legyen. Most is van pár ilyen növendékem. De nem ez a cél! Nekik külön tartok foglalkozásokat, mert heti egy órában erre nincs lehetőség.

Mennyi igény van arra, hogy a szakköri foglalkozásokon kiéljék kreativitásukat?

Szeptembertől dolgozom itt az iskolában, és azt tapasztalom, hogy egyre többen jönnek, mert jól érzik itt magukat. Nagy örömmel festegetnek, és nem csak az érzi itt magát jól, aki az órán a legügyesebb. Van, akinek a szakkörön rendelkezésre álló idő és figyelem segít, hogy megérezze az alkotás örömet.

Mennyi időt veszi igénybe a tanítás, mennyi idő jut a művészi munkára a szoborkészítésre?

Én csak ebben az iskolában tanítok és félállásban. Így mindenre jut időm. Szükségem van a tanításra - szeretem, hogy kihí-

vás. Érdekel, hogy egy-egy elakadást miként tudok megoldani, hogy tudok segíteni. Mindenképpen egyfajta szellemi frissességet jelent, ha az ember tanít, ha gyerekek között van. - Ez nekem nagyon fontos. Nem minden nevelési problémát tudok megoldani, de ez nem is az én egyedüli feladatom. A gyerekek tudják, hogy én szobrászművész vagyok, de ennek nincs jelentősége - bár hallottam egyszer, ahogy kópésan mondták: „András bácsi szobrász, nem is tanár”, de szeretettel mondták. Kamaszok ők: próbálgatják a szárnyaikat, és ez rendjén is van. Jól megvagyunk.

Babiczky László

Régi farsangok dicsérete

Az adventi időszak elmúltával, Vízkereszt ünnepétől (január 6.) kezdetét veszi a farsangi mulatságok ideje, amely egészen Hamvazószerdáig tart. Mit is ünneplünk farsangkor? A farsang eredete egészen az ókorig nyúlik vissza, s egy pogány ünnep volt. Az ókori Hellászból, ahol Dionüszosz (a bor, a szőlő, a mámor, a bő termés és a termékenység istene) ünnepe volt, terjedt el a Római Birodalomban. Ennek a pogány ünnepnek a középkori továbbélése a mai farsang megünneplése.

Magyar területre bajor-osztrák földről érkezett ez a népszokás, s a középkor során vált teljesen általánossá. Ebben nagy szerepe volt az egyháznak, hiszen a farsangi időszakot keresztény ünnepé tették, azáltal, hogy egyes jeles napokhoz, szentekhez kötötték. Az ünnep kezdete Vízkereszt napja (január 6.), amikor az egyház Jézus megkeresztelését ünnepli, ilyenkor szentelik meg a vizeket is a templomokban.

A következő jeles nap január 22-e, Vince napja. E napon Szent Vincét ünnepeljük, akit elsősorban a szőlősgazdák tiszteltek, így Óbudán is nagy kultusza volt. Az ismert monda szerint, „ha megcsordul Vince, teli lesz a pince”.

Gyertyaszentelő Boldogasszony napja február 2-a, amely eredetileg tavaszköszöntő nap volt, s fáklás-gyertyás felvonulásokat tartottak.

Február 3-a Szent Balázs vértanú napja, tiszteletére tartanak ekkor miséket, amelynek során a pap a hívők álla alá tart két gyertyát, amely jelképesen megvédi őket a betegségtől az év során. A „Balázsolás” hagyománya is e naphoz fűződik, amely szintén betegség előző népszokás.

A farsang szó eredete a német „fasen, faseln”, fecseg, karattyol szóból ered. Az Óbudai Hegyvidéken élő szorgos, szőlőműves sváb népesség magával hozta németföldről a maga népi szokásait, amelyeknek számos jellegzetessége megmaradt a mai napig.

A hagyomány szerint az adventi és a böjti időszakban tilos volt összeházasodni. Így a házasságok, leánykérések főleg erre az időre estek. A fiatal férfiak ilyenkor vitték bálba a kiszemelt lányokat, jelezve szándékuk komolyságát.

Mit sem ér a farsang maszkabál nélkül! A gyermekek, de a felnőtt férfiak jelmezei, álarcjai és maszkjai is hagyományosak voltak, mint például a koldus, az öreg, a cigányasszony, a török, a kereskedő, az ördög, a király és a különböző állatfigurák.

A farsangi időszak csúcspontja az utolsó három nap volt. Farsang utolsó vasárnapján, a férfiak mise után végigjárták a falu kocsmáit és tovább folytatták a mulatozást. Másnap, hétfőn fordított nap volt, ekkor tartották az asszonyok

napját. Ilyenkor az asszonyok mentek el a kocsmákba, ihattak, mulathattak kedvükre.

A farsang utolsó napja Húshagyó kedd volt, hiszen másnap, Hamvazószerdán kezdődik a böjt. Ezen a napon volt szokás, hogy a fiatal fiúk a mise után egy kakast nyakig a földbe ástak és bekötött szemmel, egy sarlóval próbálták levágni a szerencsétlen állat fejét, amelyet ezután a kocsmában megsütöttek. Ez volt az „Es Kokasheipfe”.

A vigasságok vége a Farsangtemetés, „Fosingpikrom” volt. Ilyenkor egy fiatal legény befeküdt egy teknőbe, amelyet lepedővel takartak le, akár a halottakat. Megindult a „gyászmenet”, amelyet gyertyák helyett kolbászt tartó legények, asszonyok kísérték el a kocsmába. Egy legény búcsúztatta a „misén” a farsangot, s szentelt víz helyett bort használt. A felettébb jókedvű szertartás után eltemették, elégették a halottat, egy szalmabábut.

A farsangi időszak a kulináris élvezetekről is szólt. A farsangi lakomákon bőségesen kerültek, nehéz és laktató sváb ételek az asztalokra. Mivel sok helyen ilyenkor tartottak disznóvágást, így nem meglepő, hogy kedvelt farsangi fogások voltak a különféle hurkák, kolbászok, sonkák valamint káposztás ételek. A sok finomság közül is kiemelkedő helyen volt az ünnepi étkek étke a farsangi fánk, a „Fosingkopfe”. A könnyű és finom farsangi fánkot hagyományosan az ünnep utolsó napján sütötték és fogyasztották jó étvágygal.

Horváth Péter

Február: Jégbontó hava

Január, február, aztán itt a nyár! Természetesen ez egy tréfás szolás, mégis, kicsit vágyainkat tükrözi, már várjuk a barátságosabb időjárású napokat.

Négy évszakos klímánkban a télnek fontos szerepe van, és – mint már tapasztalhattuk is – hiányzik, ha elmarad. A téli örömeit sokan szeretik, élvezik, ha csak egy hógolyózás, szánkózás erejéig is. Legtöbbször azért mégis jobban érezzük magunkat, ha nem kell télidőben, csizmában ügyelni a jeges útra. Amikor a fűtés gondját leveszi vállunkról az időjárás, már pulóver is elég a szabadban, többet süt a nap, egyszerűen hangulatunk is jobb lesz.

Ha az évszázados népszokásokra gondolunk, legtöbbször tükrözi ezt a várakozást. Persze ennek komoly alapja van. Amíg egyes családoknak, kis közösségeknek saját, elraktározott készleteikre kellett hagyatkozniuk, életbe vágó volt az időjárás lehető legpontosabb megismerése,

kikémlelése. A különböző termésjóslások ugyanezt a biztonságra való törekvést tükrözik.

Megközelíthetjük úgy is, hogy az ember mindig kutatja a jövőt, kis és nagy dolgokban egyaránt. Tudni szeretné a jót, és elkerülni a rosszat. Sajnos – vagy szerencsére – ez legtöbbször nem lehetséges. Úgy mondják, mindkettőt meg kell tapasztalunk, hogy ezen tapasztalatokból is építhessük lelkünket, személyiségünket.

A népi megfigyelések az ősök tudását öszszegzik, saját tapasztalataikkal csiszolgatják, adják tovább a közösségek. Sajnos mai, civilizáltak nevezett világunkban ezek a megfigyelések már nehezebben állják meg helyüket. Nagy hatással vagyunk természeti környezetünkre, ami ez esetben inkább negatív előjelű.

A tavaszt azért most is várjuk – bármilyen volt is a tél – és nem ártunk senkinek, ha néhány, évszázadok alatt tett megfigyelést mi is alkalmazzunk. Az időjárásról szólókat például érde-

kes lehet, és érdemes összevetni a hivatalos előrejelzések eredményességével. „Hivatalos” hírként még a média is beszámol a medvéről, aki ilyenájt dönti el, visszabújjon-e a barlangjába.

Ha annyit azért mégis megteszünk, hogy egy-egy levágott ágat vízbe téve hajtatunk, vagy egy korai virágot az ablakban nevelgetünk, máris közelebb hozzuk a tavasz megújító érzését.

Aktualitásként pedig itt van a farsang időszaka, a mulatozás, vidámság ideje. Vagy a Busójárás és más teltemető szokások. Mind-mind az ember örömet fejezi ki a tél elmúltá és a tavasz közeledte felett.

Azért az a bizonyos jég, amit februárnak bontania kell, még a közelünkben lehet. Ne feledjük, a hóesésnek, az egészséges hideg időnek is megvannak a szépségei, előnyei, csak észre kell venni.

Közben meg lélekben készülünk a tavaszra, mert remélhetőleg már nem kell sokat várni rá!

Mikóné Ormos Márta

Raffinéria

Decemberi maradékból

- januári sütemény

Aki ismer az tudja, hogy ha a kezembe nyomnak egy citromot, minimum limonádét csinálók belőle. Most nem ez történt.

Január elején körülnéztem a konyhában, a kamrában, a tükkeit dobáló karácsonyfán, és annyi maradékot találtam, amit sürgősen el kéne fogyasztani. Kidobni semmit nem szeretek (háborús gyerek vagyok), így beindítottam azt a fantasztikus agyamat.

A maradék 6 narancsot, 1 citromot kétszer forró vízzel leforráztam, főlseleteltem és egy bögre vízből, egy bögre cukorból főzött szirupban puhára főztem, majd megvártam amíg kihűl. A megmaradt 15 dk mandulát (diót, mogyorót, ...) finomra őröltem.

A kihűlt narancsokat leszűrtem és a gyorsdarálóban megdaráltam. Beleszórtam az őrölt mandulát, cca. 15 dk átszitált lisztet (amit összekevertem 1 csomag sütőporral és egy mokkás kanál szódaikarabónával), beleszórtam a cutterba (gyorsdaráló) és tésztává kevertem. Sűrű, tejfőlszerű állagúnak kell lennie. Először kissé tömörnek tűnt, ezért a leszűrt narancsok szirupjával hígítottam.

Kizsírított, morzsázott tepsibe (tortakarikába) töltöttem és közepes lángon megsütöttem. Jó kis ragacsos süti lesz belőle.

20 dk csokit (összetört Mikulás és csoki díszek) 2 kanál olajjal gőz fölött megolvasztottam, a reggeli kávéból is lötyyentettem bele (cca. 1/2 dl), majd amikor kihűlt, 25 dk vajjal (margarinnal) habosra kevertem egy üveg alján talált pár csepp rummal. Gyereksapat esetén ez elhagyható. (Legalább 10 percig kevertem).

A sütit megtöltöttem és a karácsonyfán talált szaloncukorral díszítettem. Ünnepevé a két meggyújtott csillagszóró tette.

Drága csillogó eszű barátnőim! Nézzetek körül ti is, és ha sikerül valamit kisütni, vár az Óhegy-Hírek.

Raffinger Éva

Mókás farsangi trécselés

Hiányoznak a szán-csengős nagy havak, melyekről régi regényekben olvashatunk. Bár az is igaz, itt a Hegyen alig találunk olyan kedves szomszédot, akinek különösen inyére volna a hólapátolás. Ám a hóbundás táj nagyon is hozzátartozna a mostani farsangi hangulathoz. Közvetlen közelünkben, a városhatártól pár lépésre levő sváb településeken még most is divatban van a farsangi bálozás. De baráti találkozóakra bárhol sor kerülhet, ilyenkor farsang tájékan, mintha több időnk is adódna. A beszélgetések során pedig rengeteg vidám história kerülhet terítékre. Legutóbb is, azt mesélte egy kedves szomszédasszonyunk: gyermekkorában igen sok kellemes szünidőt tölthetett egy Pest megyei kis faluban. Ott lakott a kedves nénikéje, aki szívesen invitálta minden nyáron egy kis falusi levegőre.

Aztán a faluban meghökkenve tapasztalta, milyen sokan viselik egy bizonyos női fehérnemű nevét. Nyilván, hogy meg lehessen különböztetni a sok egyforma nevű embert, ragadványnevek keletkeztek az idők folyamán. Példának okáért: Serke-Bugyi Panka néni, vagy Sutus-Bugyi Jóska bácsi, és így tovább.

Ez pedig azt is jelentette, ha valaki nem tudta, tehát más-honnan érkezett, hiába is keresett a faluban csak úgy szimplán, ragadványnevét nél-

kül valakit. Nem lehetett úgy kezdeni, tessék mondani a Bugyi Jakabék errefelé laknak-e? Amikor a helybéli rájött kiről is van szó, a fejéhez kaptott: hát miért nem ezzel kezdeni, persze, hogy ez meg az, akiről szó van.

Ahogy aztán történni szokott, a kisleány barátnőre is talált az egyik nyaralás során. No és vajon mi is lehetett más az új barátnő neve? Elsőre kitálaljuk, az tuti. A többgyerekes iskolaigazgató legkisebb leánykája, Bugyi Zsuzsi volt az illető.

A vicces történet pedig úgy adódott, hogy a Zsuzsikának volt egy idősebb, egyetemista bátyja is. Persze a szünidőben Zsuzska be is mutatta a fiút, az akkor 12-13 éves szomszéd néninknek. Képzeli el abban az időben egy ilyen szituációt, a húszéves egyetemista fiú úgy mutatkozzék be: Bugyi Béla vagyok!? Az a legkevesebb, majd elsüllyedt a lányka, jól elpirult.

Tudta Ő, hogyne tudta volna ezeket, hogy is hívják, ám az mégis döbbenetes volt, ahogy egy nagyfiú ezt a fehérneműt nevet egyszerűen az arcába mondta.

Évekkel később, amikor a család Pestre költözött "maggárosították", illetve megváltoztatták a nevüket Bácskaira, azt lehetett hallani.

De ezzel még nincs vége a fehérneműs történeteknek.

Történet az egyik szünidős nyaralás alkalmával, amikor a

barátnője kereste az otthonában, és csak az idős édesapa volt otthon, így csak üzenetet hagyhatott a Zsuzsika. Amikor a leányka hazaért az édesapja azt találta mondani: itt járt a "kombiné" barátnőd, keresett téged, szaladj át hozzájuk.

Tudni kell, a régivágású, idős emberek, női társaságban sosem mondhatták ki az alsóneműk neveit hajdanán.

Itt is ez történt, csak ki se kellett mondani azt a bizonyos szót. Hát ilyen időket élünk egykoron.

Visszont mostanában meg sem lepődünk, ha valaki arról mesél: hivatalos ügyben volt dolga Bugyiban. Jól tudjuk ugyanis, ráadásul létezik ilyen nevű község is szép hazánkban.

Vajon mikor, és kit, és pont miért így csókolt homlokunk a műzsa, amikor ezt a nevet adta ennek a szép kis hazai településnek?

Már csak tanakodni lehet ezen. Ha netán egyszer arra járunk, biztos nem tudjuk mosoly nélkül megállni, ha elsuhanunk a helység névtáblájuk mellett.

Most pedig vegyük úgy: jó volt együtt-mosolyogni az elmondott gondolatokon. Ezekben a mostani ködös napokban a mosoly úgy is értelmezhető, mintha a Nap pár percre kisütött volna a kedvünkért.

Ki ne örülne ennek?

W. Grass

Apák napjára – 2.

Tavaly indítottuk útjára itt fenn az Olimposzon a kezdeményezést, hogy legyen Apák napja, méghozzá február első vasárnapja. Az Óhegy hasábjain doboltatott ki a nagy hír.

Remélem, sokan éltek is az alkalommal és fényes ünnepséget rendeztek atyáiknak, nagyatyáiknak, szeretettel köszöntve őket. Azért sietek tisztázni magamat a kedves nyájás Olvasók előtt, nem a gúnyolódás, vagy tisztetlenség vezet, ellenkezőleg, szerintem nagyon is megérdemlik nadrágot viselő felmenőink is a kedveskedést és az ünneplést, az ünnepnapot.

Talán egy év kevés volt ahhoz, hogy a kuncogva, kacagva, selypítve elrebegett gyerekversike az ünnepség részévé váljon, ezért hadd foglalkozzam most a felnőtt gyerekekkel és a felnőttel, akiknek édesapjuk, nagyapjuk már nem az ereje teljében van. Akiknek az édesapjuk betegeskedni kezd, zsörtölődővé válik, bezárkózik és szinte megnemul. Szép lassan, alig észrevehető változásokkal.

Magam is ilyen felnőtt volnék. Még magzat koromban megbeszéltem az édesapámmal, hogy ő örül az érkezésemnek és súlyos betegségét igyekszik úgy kormányozni, hogy sokáig velem lehessen. Így is történt, a gyerekkorom árnyékosan, de vidáman telt. A betegség súlyosbodott, de apu tartotta vállalását és többször is elegánsan kísért a halál torkából. Mit tesz erre egy gyerek? Tesz a betegségre, tesz a bajra és nem hiszi, hogy nagy baj is lehet. Pedig a felgyógyulások emberfeletti erőfeszítést követeltek szegénytől, amit nem mutatott és amit nem

engedett észrevenni. Hozzáteszem, a hipochondria távol állt családunktól, bár a fakírokkal sem állunk rokonságban. Tudom, hogy az édesapám jól látta és és nehezen viselte a gyengülést.

Mi, gyerekek, növegettünk, a szülők elfogult, imádó gondoskodásával haladtunk a felnőtté válás felé. Ezt meg-meglódította néha egy olyan helyzet, amikor az édesapánk betegsége miatt hirtelen helyt kellett állnunk. Hamar orvost hívni telefon nélkül, szólni ennek-annak, beszerezni a hiánygazdaságban azt, ami nincs, elérni az elérhetetlennek tűnőt. Így előbb-utóbb rájöttünk a folyamat végére. Láttuk és beláttuk, hogy az, aki számunkra kedves, akit szeretünk, aki az egyetlen apánk, nem tud lépcsőn járni, nem tud mindent megenni, időnként, majd egyre gyakrabban félrevonul lehunyt szemmel és összeszorított szájjal, hogy pihenjen, nem tud lépést tartani velünk. Aztán már a fárasztó fájdalmak is gyakran elvették tőlünk, így már az örömeinknek se tudott úgy örülni. Ekkor már elfogott bennünket a félelem. Kivert a veríték, ha szegény készt hazulról, rettegve kerestük a munkahelyén és barátainál, amivel az agyára mentünk. De természetes reakció volt a háborgásunk is. Hogy a mi apánk nem tökéletes? Hogy a mi apánk nem jön velünk, míg más édesapa büszkén kíséri a gyerekét a sikerhez vezető úton? Mindez két évtized filmzenéje volt, a filmszakadás akkor következett be.

Minden más olyan érzésen túl, amit mások megfogalmaznak a tényleg szeretett elvesztésére, nálunk ott volt az a szó, hogy meg-

szabadulás. Apu a halálával megszabadult a test fájdalmaitól és egyikünk se lehetett olyan önző, hogy csodáért imádkozva visszakérje őt az égiektől. Ezért úgy változtattunk a kérésünkön, hogy egészséges testben adják őt vissza nekünk. Az évtizedes kéréselésünk eddig nem hozott eredményt, de nem adjuk fel.

Hogy hogyan vizsgáztunk az öregedő, betegségtől erejét veszítő szülőhöz való kapcsolatunkban? Úgy, hogy megözevgyült Édesanyánk kezét fogtuk, hogy megtaláltuk a kulcsot bezárt ajtajához. A pohár vizet, a kedvenc barna cipőjét kitettünk az asztalra a hétköznapiokon, kísértük őt, kértük meséit. Jobban megbecsültük az élet. Apu így is segített nekünk, hiszen ez a gondoskodás-féle valójában bennünket segített saját magunk előtt.

De a holttal is „jóban vagyunk”. Megidézzük emléket, ilyenkor kérdezzük tőle és válaszát az emlékekpekből összerakjuk, vagy csodás jeleknek, túlról jött üzenetnek vesszük véletlen eseményeket. És, bár mind, az ittmartadt testvérek nagyon különbözőek vagyunk, ugyanúgy összeraktunk magunknak egy apaképet, a legkedvesebb emlékekből, vidáman és egészségesen ábrázolva őt. Kicsit árnyalja ezt a képet, hogy örömünkben, bánatunkban és az ünnepnapokon a temetőre kell kimennünk, ezt a korlátot nem tudjuk átugrani. Kíváncok erő a korosodó szülőnek, türelmet a felnőtt gyermeknek és, ha annak van ideje, mosolygós könnyes emlékezést az ittmartadóknak.

FS

Marossy Ilona

Busójárás

*Elindult a busójárás
Temetik a hideg telet
Hosszú sorokban kígyózva
Egymás után bandukolva*

*Megbökkenő bizarr maszkok
Ijesztő és vidám arcok
Feketére festett fejek
És villogó tekintetek*

*Bárányszörök, irhabundák
Népviseletek és subák
Három napos nagy mulatás
Sokjelmezes felvonulás*

*Rémségesen hideg szélben
Hópihe kavargó léghen
Vasból van a télnek foga
Koccintanak forralt borral*

*Szekéren vitt koporsóban
Hideg tél van baldoklóban
Tetejét a kaszás zárja
Átöleli máglya lángja*

*Égig érő máglya tűzben
Elhamvasztott télnek porát
Kis szellőcske felkavarja
Nagy szél szerteszéjjel szórja*

*De az égbolt már kiderült
A hatalmas tér kiürült
A „mobácsi busójárás”
Világörökségbe került*

Lelki Egészség- őrző Klub

*Minden páros hét keddjén,
19.00 órakor*

Feszültséggel teli, rohanó világban élünk – közhelyként mondjuk, s nem gondolunk bele a szavak mély igazságába.

A klub a lelki egyensúly fenntartásához, a mindennapi kihívások megoldásában szükséges ismeretek megszerzésében ad segítséget.

Előadások és beszélgetések, érdekes gyakorlatok színesítik a programot. Mindenki számára hasznos lehet, akinek fontos, hogy mindennapjaiban megteremtse a harmóniát, legyen ereje szeretettel fordulni a családtagok és a barátok felé, sikereket érjen el a munka világában.

Nem kell más a részvételhez, mint nyitottság, kíváncsiság és elhatározás.

*Iszlay Zsuzsa
Coach*

Hegyi büszkeségünk:

A bridzsklub

A népházban sokféle torna várja a tagjaikat megmozgatni vágyókat, az egyik ilyen az agytekervények megmozgatója, a bridzsklub. A bridzs művelői „virágnyelven” társalogva, a fantáziát is bevetve oldják meg a feladványokat, párosjátékban.

A Táborhegyi Népház hetente egy alkalommal látja vendégül a bridzs kedvelőit, játékosokat és érdeklődőket, kibiceket. A Magyar Bridzsszövetségnél Budai Motorklub néven jegyzi ezt a bridzsklubot. Főleg a hegyvidékről, de távolabbiak is jönnek ide játszani, van, aki Kislestről, vagy éppen

Győrből érkezik. Versenybridzset játszanak minden szerdán, este 6 és 10 óra között, kb. 10 asztalon. Minarik Attila vezetésével az érdeklődő klubtagok időről időre házi oktatáson frissítik elméleti tudásukat és kitárgyalják a bridzsvilág újításait. A klub csapata szép sikerrel szerepelt a Magyar Bridzsszövetség III. osztályú versenyén és a II. osztályba lépett. A csapattagok: Raksányi György csapatkapitány, Minarik Attila, Bujdosó Natasa, Felczán Anikó, Bánlaki Csaba és Harkai Csaba. A klub évente egyszer, általában októberben kétnapos versenyt is

hirdet az Óhegy Kupáért és jó eredményekkel tér vissza az őszi Kanizsa Kupáról és más, magyarországi kártyacsatákból. Rendszerezsek a szűkebb körű, kisebb háziversenyek egyik-másik játékos rendezésében.

Érdeklődők számára a klub mindig nyitva áll, legyenek játékosok vagy kibicek. Elérhetőségek: Táborhegyi Népház, 1037 Budapest, Toronya u. 33, klubvezető: Raksányi György: +36-30-948 4458, e-mail: raks@t-email.hu, Minarik Attila: +36-20-934 8694. Az Óhegy Hírek szerkesztősége ezúton kíván sok 2 ♣ vagy 4 ♠ indulást a klub minden játékosának és leendő játékosainak.

Egyesület vezetősége

Hommage XIV. Navarrai Dezső

(Elnézést kérek a néhai, XIV. Dezsőtől, amiért XIV. Lajosnak, a Napkirálynak a titulását, a Navarrai-t, sírfeliratában a neve elé csempészttem.) De mivel is kezdjem ezt az emlékezést? Talán a régmúlttal kéne? Megpróbálom.

Az Első (I.). Táborhegyi Dezsőre 1989 decemberében mondták ki a végítéletet: Dezsőnek meg kell halnia! (Lásd még: a Bacsó Péter rendezésében, Kállai Ferenc főszereplésével, 1969-ben készült „A tanú” című film egyik elhíresült beszélését. A szerk.) Gyengécske, alig hallható, állatbarát felhangú, koleszterin-ellenes dünyögés mellett, de határozott fellebbezés hiányában az ítéletet, még azon évben végre is hajtották. Azidőtájt még, a Népház udvarában állították föl a disznó-vesztőhelyet és ugyanitt folyt le Dezső - többé-kevésbé amatőr színvonalú – becserkészése, majd a professzionista, mesterböllér által foganatosított ledöfés. Az áldozat földi maradványának további sorsáról csak sablonos beszámoló hangzott el akkor. (Pörkölés, rémfa, hurka etc. etc.) Az akkori, megemlékező cikket az Óhegy Hírek III. évfolyamának 8., decemberi száma hozta le. (Szerzője ismeretlen, az anyagot archívumunkból válogattuk, és választottuk ki. A szerk.) A II. Dezsőről nem szólt írott krónika, pedig kellett legyen Dezső-halál, ha cikk nem is, mert a III. áldozatról ismét írás jelent meg lapunkban, 2003 januárjában, „Anyus”, vagyis - a frissen megválasztott és most bemutatkozó művelődésszervezőnk -, Soós Ibolya tollából. Ő a régi idők, Alföldön szokásos disznótorainak leírásával emlékezett meg az éppen nemrég elhunyt Dezsőről. A 2004-es esztendő megkímélte a soros Dezsőt. Ebben

az évben nem volt disznótor. Miért, miért nem, én nem tudom. Ámde 2005-től - egyelőre, mindmáig -, töretlen lendülettel pusztítja az egyesület a Dezső famíliát, általában az utolsó szem toros-káposzta szemig és hurka falatig. Persze nem kímélték ők a palackok, kancsók, poharak, stampedik tartalmát sem. Ám azért időközben egy-két apró változás is becúsított a töretlen folyamat előrehaladtával. 2005-ben Szécsi Anti - az Óhegy Napok idején zajló, „A hegy legjobb szakácsa” nevű főzőverseny többszörös győztese – átvette a toros káposzta készítésének nemes feladatát, a torok idejére. Aztán, Európa idiótái kitalálták, hogy a magyarok ne vágjanak disznót otthon, mert az veszélyes és betegségek származhatnak

belőle. Talán igazuk lehet - hiszen jómagam is többször megfázhattam volna a hideg, havas udvarokon disznópörkölés közben -, ha olyankor nem iszom forralt bort. Lehet, hogy nem megfázásra gondoltak az EU-ban, esetleg heresérvre, vagy alkoholos befolyásoltságra? Elképzelhető, Viszont sertésvesztről évszázadok óta nem hallottak, ezen a vidéken, legfeljebb Brüsszelben. Nos, a Nagy Szomszéd azért figyel minket és vigyáz ránk és előírta, hogy előírta, hogy előírta. Lényeg a lényeg, az utolsó, Toronya utca 33-ban megdőfött, VI. Dezső átlénygölése előtt, 2007-ben futotta végső köreit. 2008 februárjában már előre leszűrva, kinyúlva érkezett a VII., talicskán, először ketrec nélkül. Hic transit gloria Mundi (Így múlik el a Világ dicsősége), - mondták az ókor latinjai, és ezt gondoltuk mi is a mozduatlan Dezsőt meglátván. Időnként elgondolkodom, hogy hogyan képesek nyugodtan végignézni azok az álszent állatvédők, afrikai őslakók ezreinek éhhalálát, miközben a „szegény disznókról” fecsegnek, rántott-karajos szendvicset majszolva.

És most térjünk vissza a 2015-ös, új év XIV. Dezsőjéhez. A végzte utolérte őt is. Lábasokban, üstökben, tepsikben, tányérokban, hurkatöltőkben, emberek és kutyák gyomrában végezte ő is. Egyetlen vigasza lehet, ha ez egyáltalán az ő vigasza is, és nem csak a mienk, hogy az őt felfaló, biológiai szervezettekben ismét élő hússá, vérré alakulhatott. Mi, óhegyiek, pedig vidám tort ülhettünk, jókat nevetthetünk, egymáson és magunkon. És talán ez a tor - Vízkereszt után, az újesztendő első társasági megmozdulása -, megelőlegezi nekünk a 2015-ös év sikereit, eredményeit, derűjét.

Szász Kálmán

Ismerjük fel és óvjuk természeti kincseinket!

Az igen egészséges, de nem túlságosan kedvelt téli ételmünkről lesz szó.

A **kelkáposzta** (*Brassica oleracea* L. var. *subauda* L.). Mediterrán eredetű, *keresztesvirágú* termesztett *kétéves* növény. Az első évben fejleszti a fodros levelekből álló „fejet”. A második évben virágzik és magot érlel. Alacsony energiataralma (35 kcal/100g), káposztánál magasabb fehérje tartalmú (3,6 g/100g) értékes táplálékká teszi.

Különösen kiemelkedik a B1, B2, folsav tartalma. Ásványi anyagai: kalcium, magnézium, foszfor, vas, cink, amelyek említést érdemelnek. A fejeskáposztánál könnyebben emészthető, puffasztó hatása kisebb.

Diétás (szénhidrátszegény) a **hússal rakott kelkáposzta** (4 főre). 80 dkg tisztított kelkáposzta, 28dkg sovány sertéshús, 2 főtt tojás, 4 dkg vágott vöröshagyma, 2 mokkáskanálnyi fűszerpaprika, 12 dkg tisztított zöldpaprika, 8

dkg tisztított paradicsom, 28 dkg napraforgóolaj, törött bors, só, tejföl. A külső levelétől megtisztított kelkáposztát forrásban lévő, gyengén sós vízben 10 percig főzzük, majd óvatosan kiszedve lecsepegtetjük. Napraforgóolajjal kikent teflon edénybe tesszük a vágott vöröshagymát, fűszerpaprikát és a sertésszeleteket. Hirtelen mindkét oldalán megpirítjuk, majd kevés vizet öntve rá, fedő alatt puhára pároljuk. Ezután egy jénai edényt kikenünk napraforgóolajjal, belerakunk egy réteget a megfőtt kelkáposztából, ezután rátesszük a húst, majd kelkáposztát, húst, stb. Rákarikázzuk a megtisztított főtt tojást, megszózzuk, borsozzuk és letakarjuk kelkáposzta levelekkel. Majd a zöldpaprikát, paradicsomot karikázzuk a tetejére, megcsofoljuk a tejföllel összekevert napraforgóolajjal. Előmelegített sütőben pirosra sütjük. Adhatjuk cukorbetegeknek, fogyókúrában, máj-, gyomorbetegeknek, székrekedésben szenvedőknek.

Kelpogácsák párizsival. 1 db kisebb kelkáposzta, 20 dkg párizsi, 1 db tejben áztatott zsemle, 1 db tojás, 1-2 evőkanál tejföl, só, bors. A kelkáposztát cikkekre vágjuk. Sós vízben puhára pároljuk, majd leszűrjük. Ha kihűlt, a párizsival és a kifacsart zsemelével ledaráljuk. Sóval, borssal ízesítjük, a tojással és a tejföllel elkeverjük.

Lisztezett deszkán pogácsákat formálunk belőle. Felvert tojásban, zsemlemorzsaiban forgatva, forró olajban mindkét oldalát pirosra sütjük.

Frankfurti leves. 25 dkg borjúsont, 20 dkg vegyes zöldség (kelkáposzta, sárgarépa, burgonya, stb.), 6 dkg zsír, 3 dkg liszt, kis fej hagyma, 1 evőkanál vágott petrezselyemzöld, zellerzöld, 1 dl tejföl, másfél liter víz, 1 kiskanál paprika, só virsli. A lereszelt vagy apróra vágott zöldséget, hagymát zsíron megpároljuk, vízzel feleresszük és beletesszük a csontot. Lassú főzéssel főzzük. A zsírral, liszttel világos rántást készítünk, belekeverjük a petrezselymet, paprikát. Miután a csontot kivettük a zöldséges léből, berántjuk azt, sóval, borssal ízesítjük. Tálalás előtt karikára vágott virslivel felfőzzük, tejföllel ízesítjük. Az unokáim „virslilevesnek” hívták kiskorukban. Palacsinta jól illik hozzá!

Jó étvágyat kívánok:

Stollmayer Ákosné

Téli madárvilág a városban

Épp csütörtökön igyekeztem utamra, billentyűket nyomkodni, dolgozni, de a forgalom megakasztott. Ahogy álltam egykedvűen a csatakos időben a Vörösvári úti orvosi rendelő környékén, elkerekedett a szemem. Példás sorban ülve ficeregtek végig a sirályok, 3-3 minden villanyoszlop egyik és másik oldalán, épp egyenlő távolságra egymástól. Odébb egy nagyobb fán szarkákat láttam, elég sokat. Megmégtöbbet. Tudom, hogy mindegyik tollast a megélhetés hozta ide, az ember alamizsnájára vártak. Rigót, bezzeg, egyet se láttam, de verebet sem.

Tudom, időnként erre vagy arra a madárra sütik rá a haszontalan-ság vagy a kártékony-ság bélyegét, engedik vagy kívánják pusztulását, majd idővel rájön a bölcs ember, hogy beleszólásával mekkora kárt okozott, mert helyrehozhatatlanul elvette más állat kosztját, lakóhelyét. Ezért csak dohogok.

Mert azt értem, hogy toronyházakat épít az ember, a köztük lévő utat lebetonozza, a szennyet, szemetet eldugja, mert így egészséges neki. De hogy a természetet, ha növény, csak korlátra bigygyesztett cserépben akarja enged-

ni, ha állat, akkor csak földszintes méretben, oltottan, vagy csak kalitkában és szőlóban, ez már nem tetszik. Kivágtuk a madárnak ételmezt, fészékének csendet, ragadozó elől rejteket nyújtó fákat és bokrokat, ezeket nem pótolják az egy köbméteres faládákban a flasztterra vonszolt minifák, színes virágok. A lovakat már rég eltűntettük, helyettük zajongó gépek robognak az utakon.

Örülök hát, ha feljövök ide a hegyre, a védett zugba kitett etetőhöz és névsorolvasást tarthatok. Cinkék, zöldikék, meggyvágók, harkályok, verebek csapatosan, rigók, őzapók és még sokan, magányosan nyüzsögnek a madáretetőnél. Nézem őket és hallgatom éneküket: lennék szívés a csipkebokros-bodzás sarkot békénahagyni és nem erőltetni a csodaszép rododendront. Bólintok. Arra a szűrös dudvára gondolok, ami a Vörösvári és Szőlő utca sarkán álló két villanyoszlop közt nőtt ki az aszfalt repedéseiben, és igen fagyűrőnek mutatkozik. Meg arra a kőénybokorra, ami szemmel láthatólag igen jól érzi magát az onnat pár méterre lévő parkolóban. A természet még nem adta fel.

Orehovszky Vali

Kerti munkák

A tavaszi lemosó permetezés

Az idősebb ágak kéregpedéseiben rügypikkely levelek alatt megbúvó és ott áttelelő kártevők gyérítésére szolgál.

Nevéből is adódóan nagy lé mennyiséget használva, szinte lemosásszerűen permetezzünk.

Használjunk réz és kén tartalmú olajos emulziókat.

A réz igen jó baktériumölő hatású, a kén a gombák nem szeretik, az olaj a rovar kártevőkön filmet képez, gátolja azok légcseréjét.

Az említett hatóanyagok a biokertészetekben is elfogadottak, ezért ne féljünk ezeket használni. Ne csak a haszonnövényeket permetezzük, a közelükben lévő egyéb dísznövényekre és fákra is jusson a szerből. Bár ez utóbbiakat nem károsítják a célzott kártevők, de megbújhatnak, áttelelnék rajtuk és visszafertőzik a haszonnövényeket.

A fagyok elmúltával, de mindenképp rügypattanás előtt végezzük el a lemosó permetezést!

A madárbarátok kedvéért megjegyzem, hogy a leggondosabb tavaszi lemosó permetezés után is marad bőven a kert madarainak elegendő hernyó, pöndró, tetű, nyú és egyéb rovar.

Mindig pontosan tartsuk be a növényvédő szer csomagolásán feltüntetett utasításokat!

Gyepszellőtetés – gyeplazítás

A kultúrgepek egyik legfontosabb ápolási munkája, amit évente tavasszal illik elvégezni. A rendszeres nyírás következtében a talajszint fölött filces záró réteget képez az össze nem gyűjtött fűnyesedék. Ez a közeg igen jó búvóhely a gombáknak, baktériumoknak, rovarkártevőknek, továbbá gátolja az esővíz és a tápanyagok felvételét. Ezt a réteget szaggatjuk fel a szellőtetéssel.

A gyeplazítás az előbbieknél durvább, de hatékonyabb beavatkozás. A felsoroltakon felül a célgép késeivel 1-2 cm mélységben felszaggatja az elöregedett gyepterő gyökereit. A vágási felületek mentén a fű természetes regenerációját kihasználva új szálok növekednek. A kikerülő anyagokat gyűjtjük össze és távolítsuk el a gyepterületéről. A munka végeztével szórjuk ki a tavaszi indító tápot, ami dúsított tőzeg, kertészeti komposzt, vagy lassú feltárolódású műtrágya legyen.

Bökény Attila
okl. kertészmérnök
V. 31 Kft

Hegyi történelem, hegyi történetek

Kedves Hegylakótársaink, hegyeink régi ismerői és barátai szívesen mesélnek gondosan őrzött titkaikról, itt élt nagyszerű emberekről, történekekről, világégésekről és dicsőségeikről. Dr. Bókai Bátor is ilyen titokőrző, de őtöle nem csak a visszaemlékezéseit kéri lapunk, hanem a hegyeink növényvilágának, állatvilágának megismerésében, védelmében is kikéri véleményét, hiszen elismert szakember, természetszerető Ember.

Most visszaemlékezéseit kisebb sorozatba rendezve adjuk közre a második világégés idejében a hegyiek életéről, gondolkodásáról.

Hogyan élte meg a Hegyvidék lakossága Óbuda ostromát?

Hetven éve történt, már csak kevesek élnek, akiknek személyes élményeik alapján módjuk van visszaemlékezéseiket leírni, elmondani. Egyike vagyok "az utolsó mohikánoknak!"

Mindenekelőtt figyelembe kell vennünk az akkori betelepültséget és a környék lakosságának társadalmi megoszlottságát. Általánosságban a területre csak 1928 után történt jelentősebb betelepülés. Az eredetileg szőlő-kultúrára épülő gazdálkodást a Filoxera pusztítás után felváltotta a gyümölcs- és mezőgazdaság. Így nagy lucerna táblák, kukoricások és gyümölcsösök között jöttek létre a 300-600 négyszögletes, vagy még nagyobb telkekre épített családi házak. Ezek jórésze szobakonyhás, ritkán kétszobás félkomfortos fokozatú volt, amiket főként vidékről a városba kerülő és kispolgári igények és anyagi lehetőségek között élő családok építettek. A két vagy több

szintes épületek száma nem érte el a II. világháború végéig a területen az egy tucatot. Ezeket értelmiségiek építették különböző megfontolásból. Az ide települtek legnagyobb része az alkalmazotti rétegből került ki. Sokan közülük tíz évi házmasterkedéssel teremtették meg a gazdasági alapját a saját ház építésének. Néhány szerényebb jövedelmű pedagógus képviselte leginkább az értelmiségi réteget. Voltak, akik gazdálkodtak, tehenet, lovat tartottak, vagy mint szatócsok, vendéglősök látták el a lakosság igényeit. A feleségek, a házuk felépítése után csak a háztartásban dolgoztak, általános volt a baromfitartás, többen tartottak disznót, kecskét.

A férfiak - életkoruknál fogva - megjárták az I. világháborút, így voltak hadi-tapasztalataik, amit mi, gyerekek tőlük "szájtátva" hallgattunk. A II. világháború, az 1944. április elejei bombázásokig - mint valóság - a néhány bevonultatott katona és munkaszolgálatos családok kivételével nem érintette az itt lakókat. A Margit híd véletlenül bekövetkezett robbanásakor meghalt Trombitásné, aki régebben a Jablonka úton lakott. A bombázásokkor egy Pintér nevű fiú vesztette életét, ő a Viharhegyi úton lakott.

A jegyrendszer, az iparcikkek "könyvre történő" vásárlása nem sújtotta a lakosságot, mert alapjában véve nem volt élelmiszerhiány. Kissé drágábban "feketén" mindent még lehetett kapni. A "Vásárlási Könyv" beírásait sem vették túlságosan komolyan.

Külön "hegyi specialitás" volt, hogy a „Táborhegyi kőfülke” (másik nevén a barlang) sok egyént a környékére vonzott. Ott egy

nagyon vegyes társaság gyűlt össze. Részen a környéken húzták meg magukat a katonaszökevények, matrózok, akik alatt Apatinban felrobbant a slepp, vagy Himinec Péter ruszin népmegbízott a feleségével, stb. Ugyanakkor sokan a bombatámadás idejét ott töltötték. Így a Gázgyárba Erdélyből hozott román nyelvű, de leginkább "ősi magyar nevű" elrománosodott magyarok, a Filtex, a Magyar Textil mérnökei. A gázgyári munkaszolgálatosok vezetője Szakács Zakariás volt, akinek Szolnok-Doboka megyében hat hold jonathán alma ültetvénye volt. Tökéletesen beszélt németül, de a magyar nyelvet csak törve. Az említett mérnökök, amikor a rádió bemondta: „Műsorunkat bizonytalan időre megszakítjuk”, az aquincumi lapályon át futva jöttek a barlanghoz.

A nappali és az éjszakai bombázásokat legtöbbször ott töltötte Komporday Aurél rádiómérnök, aki a Kiss János, Nagy Jenő, Tartsay Vilmos féle ellenállási mozgalom tagja volt. Az általa készített kis rádiót át hallgattuk később a Horthy-féle proklamációt és Szálasi hatalomátvételét is. Ekkor mondta Komporday Aurél: "Ennek az akasztásán ott leszek!" Hát, nem volt ott, érte személy szerint jöttek a szovjet hatóságok emberei, akik Japántól Németországig összeszedték a nyilvánartott szakembereket. Túlélte a szovjet vendéglátást, és mint elismert szakember, több kitüntetést kapva ment nyugdíjba. 2000-ben. 85 évesen hunyt el.

(folytatás következik)

Dr. Bókai Bátor

Első világháborús emlékek

Hallgatom reggelente a rádiót, néhány perces műsorukban felidézik egy első világháborús eseményt, rendszerint valami kiemelkedő hőstettet, amiért egy alacsonyabb rangú katona arany vitézségi érmet kapott. Hallgatom a történeteket és emlékezem rég elfelejtett zugából rég elfelejtett történetek törnek elő és kerülnek teljesen más megvilágításba, mint ahogy eddig gondoltam rájuk, leginkább a gyermeki észjárásra hagyatkozva, amit a történet hallatán, abban az időben okoskodtam ki, illetve amennyit akkor gyermeki eszemmel felfogtam.

Történetem szereplője Frici bácsi, apám unokatestvére, aki számomra a semmiből bukkant fel 1940 elején és lett sűrű látogatónk ebédre és vacsorákra. Emlékeim szerint egy nagyon aranyos bácsi volt, sokat mesélt nekem. Furcsaságai közé tartozott, hogy a hideg vacsorákhoz nemcsak paprikát és paradicsomot evett, hanem uborkát is nyersen, csak sózva. Engem is próbált ennek a „csupa

vitaminnak” az evésére rábírní, persze hasztalan. Csak néhány évvel később, az orosz megszállás után jöttem rá, hogy ő is annak a szokásnak hódolt, ami nagyon elterjedt volt a Szovjetunió népei között.

Frici bácsi története nagyon egyszerű volt. Az első világháborúban besorozták és valamelyik csata során fogságba esett. A két világháború történetét ismerve megállapíthatjuk, hogy az elsőben sokkal emberségesebb volt a foglyokkal szembeni bánásmód, mint a másodikban. Azokon a területeken, ahol a szökés veszélye nem állt fenn, a foglyokat kikölcsönözték a parasztgazdaságokba, ahol ezek az emberek a szintén katonáskodó férj helyett tevékenykedtek. Elvégezték a ház körüli teendőket, majd egy idő után már mindenben helyettesítették a férjeket. Ahogy teltek, múltak a hónapok, az évek, munkájuk gyümölcse nemcsak a viruló gazdaságon látszott, hanem az udvaron tyogog egy-két újabb kisgyerek világra jöttén is.

Ez történt Frici bácsival is. Mire vége lett a háborúnak, két kislánynak adott életet a gazdaasszony. Itthon egy feleség és egy nevelt lány várta őt haza, de ő maradt a háború befejezte után is a két saját gyereke és új asszonya mellett a távoli idegenben. Egészen a második világháborúig, amikor „el-lenséggként” visszatoloncolták Magyarországra. A sors fintora, hogy itt sem fogadták szívesen, itt is kém gyanúsak kezelték és sehol nem alkalmazták. Hát ezért fogott össze a rokonság és etette szegényt korán bekövetkező haláláig.

Eddig Frici bácsi története. A minap olvastam egy hasonló történetet, ami itt, Magyarországon történt meg. A végeredmény itt egy kis jövevény volt és a fogolycserével visszatért férj, aki nem törhetett pálcát felesége felett, mert ő is hasonló cipőben járt kint Muszkaföldön. A hazatérését követő éjszakát végig beszélte a feleségével, majd közösen, békében felnevel-

ték az előző három mellett a negyedik gyermeket is.

A történetet olvasva világosodott meg számomra, hogy Frici bácsi esete korántsem volt egyedi történet, mint azt én gyerekfejjel hittem. Nagyon is komoly tragédiák történtek emiatt a látszólag kedvező gazdasági helyzetet előidéző intézkedések miatt. Nem mindenütt intéződött el békésen a család létszámnövekedése.

Talán ezért nem alkalmazták ezt a megoldást a második világháborúban, bár a nagy hadifogolytáborok további szenvedést, pusztító járványokat okozva keményen tizedelték a táborlakók létszámát.

Az első világháború eseményeinek felidézése remek ötlet volt. Igaz, hogy a hősi cselekedeteket felemlegetésével felbuzog sok emberben a harci kedv, de ha józanul tovább gondoljuk az eseményeket, megerősödik bennünk a gondolat: SOHA TÖBBÉ HÁBORÚT!

Gálosfai Jenőné

Iskolai hírek

Az idei december sem zajlott eseménymentesen.

December 3-án részt vettek felsős tanulóink a kerületi Komplex angol versenyen. Az írásbeli fordulón az első tízbe került Nagy Villő (5.a) a 4., Zimmermann Orsolya (6. o.) az 1., Cseh Janka (6. o.) a 7. helyről várja a szóbeli fordulón az évfolyamonként szervezendő további megmérettetést.

13-án a Luca-napi vásár nem csak üzleti sikert hozott az intézményben tanuló gyermekeknek. Számos kulcskompetenciájuk fejlődött a Nemzeti Alaptanterv követelményeinek megfelelően - vállalkozói attitűdjük remek volt, különösen a kereslet-kínálat árat befolyásoló dinamikus hatását figyelték meg. A hangulat is pompásan alakult: a folyosókon sétáló árusok kavalkádja és az asztaluk mögött mosolyogva portékájukat kínáló kofák kedvessége mindenkit vásárlásra ösztökölt. Fogyott az apró ajándék, a kézzel készített karácsonyi asztaldísz és fenyőfadísz, a mézeskalács és birsalmasajt, az étel, az ital, a csokoládé és egyéb édesség. Laci-konyha nyílt a 7. osztály termében és a 8. évfolyam Tea-háza nem csak a vásárlás örömeinek megosztását tette lehetővé az egészen meghitt, csendes, gyönyörűen feldíszített teremben. Grafittal rajzolt gyors, de élethű portrékat rajzolt Taki mindenkiről, akár mint a Mont Marte-on.

Az elmaradhatatlan betlehemes játékot idén Gabi néni osztálya adta. Éva néni is nagy

odafigyeléssel taníttatta a 2. osztályosokat, akik újévi jó kívánságokkal fejezték be az iskolai elő karácsony napját.

Fejezzük be hát cikkünket mi is azzal, hogy áldott, békés, sikerekben teljes, boldog új esztendő kívánunk minden olvasónknak.

Januárban iskolai matematikaversenyt szerveztek az alsós tanítók. Hagyományosan innen kerülnek ki a kerületi verseny résztvevői. A legújabb eredmények még nem ismeretesek.

Január 22. A magyar kultúra napja. Az évekkel ezelőtt teremtett hagyományt idén is folytatta a 7. osztály Bükkfalvyné Kocsis Beáta és Szánáné Misuth Zsuzsanna vezetésével. Színes megemlékezésre került sor mind a nyolc évfolyamunk részvételével. Közös szavalatok és énekkari darabok is tarkították a nagyjainkat bemutató részleteket. Nem csak a Himnusz szövegének elkészültéről szóltak diákjaink. A magyar kultúra különböző szegmensét művelő hírességek is színesítették a palettát. A kivetített képeken megismerkedhettek tanulóink költők, zeneszerzők, kutatók képmásával és munkásságuk egy-egy jelentős helyszínével. Újdonságként hatottak a többször felcsendülő népdalcsoportok, melyek magukkal ragadták a hallgatóságot. Külön öröm volt a jelenlevők számára, hogy nemzetünk himnusza és a Szózat a jelen levőket résztvevőkké tette a szép, hangos, közös éneklés alkalmával.

Kádár Eszter

SULIVÁRÓ FOGLALKOZÁSOK

Leendő elsőseink részére játékos foglalkozásokat tartunk.

**2015. február 12. 16:00
és március 19. 16:00**

Bemutató óra:

2015. március 30. 8:00

Szülői fórum az érdeklődők számára:
március 30. 17:00

A barmadik osztállyal ellátogattunk a Fő téren levő Óbudai Múzeumba, ahol múzeumpedagógiai foglalkozáson vettünk részt. A foglalkozás főszereplője Zichy grófné volt, aki elmagyarázta nekünk, 21. századi embereknek, hogy milyen volt az élet a barokk korban. Megtanított bennünket a legyezőnyelvre. Vagyis: mi mindent tudtak egymásnak üzeni a korabeli fiatalok a legyezőjük megfelelő beállításával. A foglalkozás végén elkészítettük saját álarcunkat és táncoltunk is, persze ezt is a barokk módnak megfelelően.

AZ EGYESÜLET HÍREI

„Egynek minden nehéz,
sokaknak
semmi sem lehetetlen”

Búcsú Zsuzsától

Szomorú szívvel olvassuk Földes Zsuzsa távozását, hisz egy igaz ember, igaz barát ment át a túlpartra. A barátság által összeforrasztott lelkeket nem lehet szétválasztani - és aki szeretetből költözik be az ember szívébe, ott is marad mindörökké.

-Gyuri-

Nehezen találja az ember a szavakat, amikor egy tanító barát megy el. Tanított emberséget, türelmet, szeretet. Egy történet jut eszembe, ami jellemzi Zsuzsit.

Akkor már nagy beteg volt. Megbeszéltük, hogy elkísérem orvosához. Zsuzsi, hogy örömet szerezzen nekem, napokon keresztül szakácskönyveket, bűjt, hogy egy ebédet főzzön. Úgy gondolta, hogy én egy mediterrán ember vagyok, ezért egy mediterrán ebéddel akart meglepni. A közös programunk után a következőt találta fel: Tejszínes-almás csirkemell levest (horvát), és muszakát (görög).

Ezek az ízek mostantól Zsuzsit idézik nekem.

-R-

Nekem Zsuzsa az, akivel kimentem bagózni, meggyújtottam a cigijét, akivel nagyokat dumcsiztunk, aki türelmesen hallgatta a vég nélküli történeteimet, akinek lehetett panaszkodni, elmondani zűrjeimet, mindig úgy, ahogy történt. A válasza mindig a megoldás volt, és a gubanc kisimult. Különbözően láttuk a világot, de az ényémhez pontosan illeszkedett az ő látás módja. Kitolta gondolkodásom határait.

-Kati-

Nem ma ismertem meg. Senkiről, semmiről nem mondott, gondolt rosszat, de felmentést, biztatást és tovább mutatást adott mindenkinek. Kreatívan állt hozzá mind a gyakorlati, mind az elméleti feladatokhoz.

Zsuzsa nagybetegen is mások gondjaival foglalkozott. Ő segítette beteg társait, kapcsolatokat épített, törődött másokkal, szeretetével és odafigyelésével közösséget alakított, gyógyított.

Hatalmas erő fakadt belőle. Családja, barátai, környezete is az ő gondoskodó szeretetéből újult meg nap, mint nap.

Zsuzsa az örök pozitív, akitől mindig kaptunk segítséget, jó szót. Belénk költözött. Halljuk megfontolt mondatait - immáron belülről.

-Bea-

Autóbusszal Szlovéniába

I. világháborús emlékhelyekhez

Következő autóbussz kirándulásunkat kis kiterővel Szlovéniába tervezzük. A konkrét program kialakítása - szállodákhoz is igazodóan - most indul. Úti célok között szerepelnek az első világháborús emlékhelyek, Isonzo, Görz, Doberdó, nagyobb városok Lendva, Ljubjana, Trieszt, és ha sikerül, Királylakra (Prhovec) is ellátogatunk. Megtekintենék természeti érdekességeket is, mint például a bledi tavat, Kobarid mellett a Kozjak vízesést,

végigmennének az Adriai tenger partján, megnéznék a Postojnai barlangot.

Az 5 napos kirándulást május második felére tervezzük. A kb. 1700 km-es út költségeit háromcsillagos szállodákkal 90.- eFt körülire tartjuk. Kis türelmet kérünk várakozó, olykor telefonon érdeklődő utitársainktól, a következő újságban már egy végleges döntéssel találkozhatnak.

Felcsuti László

Bálint - napi Farsangi Bál

A szív jegyében

Mindenekelőtt kérjük kedves vendégeinket, gyerekek és felnőttek, kicsik és nagyok, hogy lehetőleg jelmezben érkezzenek. Minden jelmezbe öltözött gyermek apró ajándékot kap! A gyerek - és a felnőtt jelmezverseny első 3 helyezettjét díjazzuk, a helyszínen kiválasztott „szakértő” zsűri segítségével.

A belépőjegy mellé mindenki 1 db feltűzhető piros szívet is kap, amit ajándékként átadhat az általa kedvelt, szeretett báli résztvevő részére, aki természetesen azt sajátja mellé kitűzi. Ha

valaki többet kíván mások gallérjára tűzni, további szíveket is vásárolhat. Éjfélutájban össze-számoljuk a (nem megtört!) szíveket - nőket és férfiakat egyaránt - és akinek a legtöbb szíve van az lesz az ünnepélyesen megválasztott szívkirálynő, illetve szívkirály.

A felsoroltakon kívül meglepetés programmal is készülünk, természetesen a közönség bevonásával!

Mindenkit sok szeretettel vár az egyesület vezetősége!

Állandó programok a Táborhegyi Népházban

1037 Budapest, Toronya u. 33.

Capoeira	h., sz	18.00-19.00
Lelki Egészség-őrző Klub	k. - páros	19.00-20.00
Balett és Kreatív Tánc - Játék gyerekeknek	k., cs.	17.00-18.00
Női átmozgató torna	k., cs.	18.00-19.00
Férfi átmozgató sebességmérőző torna	k., cs.	19.30-20.30
Bridzs klub	sz.	18.00-22.00
Pilates torna (Tenki)	sz., p.	8.00-10.00
Hastánc	sz.	18.00-19.00
Gyerekbalett	sz., p.	17.00-18.00

Egyesületi iroda nyitva tartása: szerdán 17.00-19.00 h-ig, a hét többi napján előre egyeztetett időpontban, tel.: 404 5380. Gondnok: Gáspár Aranka, tel.: 30-899 5320. Bejárat a Népház udvaráról.

Képviselőink fogadóórái:

Rácz Andrea 5.vk. minden hónap második csütörtökén 17.00-18.00 h - Táborhegyi Népházban. Tel: 20-200 0017

Farkas Balázs 4.vk. minden hónap első csütörtök 16.00-18.00 h - Árpád Gimnáziumban. Tel: 20-461 2438

Stollmayer Ákos 5.vk. minden hónap első hétfő 18.00-19.00 h között II. Rákóczi F. Ált. Iskola, Erdőalja út 5. Tel: 367 8791

www.ohegy.hu

ÓHEGY-HÍREK

HAVILAP (MKM 226.674/1998)

Kiadja: Óbuda Hegyvidéki Egyesület,
1037 Bp., Toronya u. 33. Telefon: 430-1326

E-mail: egyesulet@ohegy.hu,

web: www.ohegy.hu

Felélős kiadó: Felcsuti László elnök.

Szerkesztő: Mikes Kriszta, Molnár Andrea, Varga Szabolcs.

Hirdetésfelvétel: Óhegy Egyesület. Tel.: 430-1326.

Előkészítés: Petit Typo Bt. Nyomás: Granatalma O.Sz.Sz.

Megjelenik: 3000 példányban

Varga Mihály miniszter,
a Fidesz 4-es választókerületi
elnökének megbízásából

**Dr. Kővári Béla ügyvéd
ingyenes jogsegélyt tart**

a Táborhegyi Népházban
(Toronya utca 33.)

minden hónap második
csütörtökén 18-20 óráig.

Legközelebb február 12-én.

Bejelentkezés nem szükséges.

További információ

a 1035 Váradi utca 17.

Fidesz-KDNP irodában

vagy a +36-20-200 0017

telefonszámon.

KORREPETÁLÁS

**ÁLTALÁNOS ÉS
KÖZÉPISKOLÁSOKNAK
SZAKTANÁROKNÁL**

(matek, magyar, fizika, kémia)

THALÉSZ KÖR

a Vörösvári úton,

tel: +36 20- 946 2027

www.obudamatek.hu

HEGYVIDÉKIEK INGATLANIRODÁJA

Építési telkek, családi házak, újjépítésű és használt lakások értékesítése és bérbeadása

ÓBUDALUX INGATLANIRODA

E-mail: obudalux@oi.hu

Forster Judit
irodavezető-építész

TESTVÉRHEGY,
TÁBORHEGY,
REMETEHEGY,
MÁTYÁSHEGY

150 aktuális ingatlant
kereső ügyfél,

300 eladó vagy
kiadó ingatlan ajánlat

1037 Budapest,
Erdőalja út 46.

Hívjon bizalommal!
30-696-696-9, 1-242-1096

www.obudalux.hu, www.obudaihegyvidek.hu

SÁGI MAGDI INGATLANIRODÁJA

Óbuda - Hegyvidéki ingatlanok

értékesítése, bérbeadása

Sági Magdolna irodavezető
1037 Bp., Hegyláb u. 5.
Mobil: 30-378 5113, tel./fax: 388 5919
E-mail: sagimagdi1@gmail.com
www.sagimagdiingatlan.com

TÁRSASHÁZAK KÖZÖS KÉPVISELETE

Tíz éves gyakorlattal vállaljuk társasházak teljeskörű közös képviselői feladatát, különösen csőd közeli, rosszul gazdálkodó házak helyzetének javítását, működőképessé tételét, rövid határidőn belül.

Papp Ágnes
1037 Budapest,
Kiscelli köz 11.
30 548-1778
1 368-4994

Pizza Paradicsom

NON-STOP
ÉTTEREM

A nap 24 órájában teljes étel-ital kínálatot várja Önt
„2009-2011 Óbuda Legjobb Vendéglátó helye”
cím birtokosa

**A már megszokott ételeink mellett
akcióink alkalmával számos
új finomságot kínálunk!**
**Házhozszállítás esetén bővebb
választékkal, hetente több alkalommal
20-25%-os kedvezménnyel,
ajándékokkal és 100%-os
ételgaranciával kedveskedünk
régli és leendő vendégeinknek!**

Asztalfoglalás: 439-19-88

Házhozszállítás: 430-10-10

Online rendelés: www.pizzaparadicsom.hu

VEGYSZERMENTES, ÚJRA GONDOLT HÁZTARTÁS

Megbízható Magyar
környezetbarát
termékek
**NE DOBD KI
A FLAKONT!**

SZAPPANKOCSMA.HU
SZENTENDREI ÚT 2/B
Bejárat a Kerék utca felől
Nyitva 13.00-18.00 (h-cs)
9.00-13.00 (szó)

[Szappankocsma](https://www.facebook.com/Szappankocsma)

TAVASZI KERTI MUNKÁK

**Lemosó permetezés
Gyeplazítás, -szellőztetés
Indító gyeptápok kiszórása**

Mérnöki művezetés referenciákkal, garanciával,
22 éve itt a hegyen

V31 Kft. | www.v31.hu | 06 20 9342740